

Temat: Twoje słowa mają moc.

1. Informacje wstępne.

Prowadzący: Piotr Dudek

Wiek uczniów: 13 lat

Ilość uczniów: 10

Czas trwania lekcji: 45min.

2. Podstawa biblijna: List Jakuba 3,4-6.

3. Prawda centrana: Słowa nadają kierunek naszemu życiu.

4. Werset do zapamiętania:

„Z owocu swoich ust nasycy człowiek swoje wnętrze, syci się plonem swoich warg. Śmierć i życie jest w mocy języka.” Przyp. Sal 18,20

5. Cele operacyjne.

Uczeń:

- poznaje znaczenie i wartość wypowiedzianych słów,
- cytuje werset do zapamiętania,
- podaje przykłady słów budujących i niszczących na podstawie ST i NT oraz swojego życia,
- wymienia konsekwencje wynikające z używania niszczących słów,
- zobowiązuje się do nie wypowiedzania słów, które ranią lecz wypowiedzania słów, które budują i zachęcają innych.

6. Metody.

Pokaz, opowiadanie, pogadanka, metaplan, prezentacja, praca z tekstem.

7. Środki dydaktyczne:

Biblie, materiały przygotowane przez nauczyciela (dwie wyspy, maski i statek), arkusze papieru, mazaki, długopisy, notebuk, projektor, welna.

Tok lekcji:

1. Zajęcia wprowadzające. Opowiadanie z pokazem.

Za siedmioma górami, za siedmioma rzekami i za siedmioma lasami w małym domku z rodzicami mieszkali sobie Piotr i Paweł. Rodzice bardzo kochali swoich synów, ojciec im ciągle powtarzał, aby zwracali uwagę na jego słowa, aby kierowali się jego radami. Nie spuszczała ich z oczu i zachowywali je w głęboko w sercu, a staną się one życiem i lekarstwem dla ich ciała oraz aby najczujniej strzegli swojego serca, gdyż z niego wytryska źródło życia. Piotr stosował się do rad ojca, a Paweł nie zawsze, wiele godzin spędzał przy komputerze, w portalach społecznościowych i grach komputerowych. Pewnego dnia ojciec zawołał starszego syna i powiedział: oto się zestarzałem, chcę cię pobłogosławić zanim odejdę do Pana, ale wpierw spełnij mi ostatnie życzenie. Popłynij na wyspę i przywieź mi to, co będzie dla ciebie najcenniejsze. Gdy usłyszała to jego żona, szybko pobiegła do Pawła, mówiąc: oto słyszałam twojego ojca, że chce pobłogosławić Piotra i wysyła go w daleką podróż, a gdy wróci wtedy go pobłogosławi. Więc czym prędzej płyn za swoim bratem i przywieź to, czego pragnie twój ojciec. Popłyneli. Piotr, pełen wiary i przekonania płynął do wyspy jeszcze mu nie znanej, mówiąc: (nauczyciel cytuje słowa, znajdujące się na dobrej wyspie), a Paweł pełen wątpliwości i niepewności, płynął do swojej wyspy, mówiąc: (nauczyciel cytuje słowa, znajdujące się na złej wyspie).

Nauczyciel na podstawie wypowiedzianych słów, płynie raz do jednej wyspy, a raz do drugiej. Zakłada maskę Piotra, wypowiada pozytywne słowa i przybliża się do dobrej wyspy. Następnie zakłada maskę Pawła, wypowiada negatywne słowa i przybliża się do złej wyspy. Powtarza tę czynność kilka razy, odkłada pomoce i przechodzi do pogadanki.

Ojciec Jakub powiadał: bądźcie czujni i uważajcie, nawet tak wielkie okręty i pomimo gwałtownych wiatrów, statek kierowany jest maleńkim sterem, tam dokąd chce woła sternika.

2. Zaznajomienie uczniów z nowym materiałem.

Nauczyciel zadaje uczniom pytania w celu zachęcenia do zaznajomienia się z nowym materiałem.

Kto lub co nadaje kierunek naszemu życiu?

Czy to możliwe, aby taki malutki ster kierował tak wielkim okrętem?

Czy jest to możliwe, aby taki mały język kierował naszym życiem, nadawał mu bieg?

Czy nasze ręce, nogi, wielkie dzieła, czy okoliczności, gwałtowne jak wichry?

Co nas motywuje i czym się nakręcamy?

Czy jest to możliwe, aby słowa nadawały kierunek naszemu życiu?

Czy język jest naszym sterem, czy wiara jest ze słuchania?

Czy to nie jest lekka przesada? Czy Słowo Boże mówi coś na ten temat?

Uczniowie odpowiadają na pytania i podają przykłady.

Nauczyciel podaje przykłady ze Starego Testamentu. Uczniowie wskazani lub chętni czytają wersety.

1. Wyłudzenie błogosławieństwa przez matkę Rebekę. Doprowadziło do obrzydzenia i zniechęcenia życiem. *IMojż 27,12-13.46.*
2. Kradzież bożków Labana przez Rachelę. Doprowadziło ją to do przedwczesnej śmierci. *IMojż 31.32, 35.16-19.*

Nauczyciel: Są to przykłady ludzi, którzy żyli pod Zakonem i ponosili bezpośrednio konsekwencję wypowiedzianych słów, ale my żyjemy pod łaską i czy nas to dotyczy? Czy z każdego nieużytecznego słowa zdamy relację w dniu sądu?

Nauczyciel przechodzi do Nowego Testamentu i uczniowie czytają podane wersety.

3. Jezus powiedział: *“Na podstawie twoich ust będziesz usprawiedliwiony i na podstawie twoich ust będziesz potępiony.” Mt 12,37.*
4. Ludzie biorą odpowiedzialność za śmierć Jezusa i ściągają na siebie i na swoje dzieci Jego krew. Dochodzi do tego podczas zniszczenia Jerozolimy ok 70r. *Mt 27,25.*
5. Jezus powiedział: *“Ale co z ust wychodzi, pochodzi z serca ...” Mat 15,18.*

Czyli można byłoby powiedzieć, że z ust wychodzi to w co wierzymy? Paweł napisał: *“Uwierzyłem, przeto powiedziałem ...” 2Kor 4,13.*

Jakie mogę wyciągnąć wnioski?

3. Kierowanie procesami uogólnienia.

Nauczyciel zachęca uczniów i odwołuje się do słowa z listu do Efezjan z 4 i 5 rozdz.:

- aby odrzucali kłamstwo i mówili prawdę (*Ef 4.25*)
- aby żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodziło z ich ust, ale tylko dobre, które może budować (*Ef 4.29*)
- aby nie opowiadali nieprzyzwoitych żartów (*Ef 5.4*)

Następnie poleca uczniom, aby wykonali metaplan, dotyczący negatywnych słów do siebie i innych. Dzieli uczniów na trzy grupy i rozdaje pomoce. Pierwsza grupa pisze - jak jest, druga grupa - jak powinno być, trzecia grupa - jak to osiągnąć. Dla pomocy może podać przykłady w załączniku nr1. Po wyznaczonym czasie każda z grup dokonuje prezentacji swojego planu przed klasą. Czas ok 8 min.

Podsumowując metaplan nauczyciel mówi, że zbyt łatwo i czasami naturalnie wypowiadamy negatywne słowa do siebie i innych, a trudno jest znaleźć słowa, które by zachęcały i budowały. Za pomocą prezentacji przechodzi do nauczania wersetu na pamięć:

„Z owocu swoich ust nasycy człowiek swoje wnętrze, syci się plonem swoich warg. Śmierć i życie jest w mocy języka.” Przyp. Sal 18,20-21.

4. Wiązanie teorii z praktyką - zastosowanie.

Nauczyciel przypomina, że język może nas zniechęcać do działania lub rozpalać bieg życia. Rzuca uczniom wyzwanie, mówiąc: Jaką podejmiesz dziś decyzję? Czy chcesz się zmienić? Czy chcesz aby twoje słowa nadawały kierunek twojemu życiu? Czy chcesz aby twoje słowa zachęcały innych do życia i motywowały? Proponuje uczniom, aby utworzyli koło i za pomocą kłęбка wełny zrobili pajeczynę. Uczeń podając kłębek do dowolnej osoby wypowiada jej imię i 4 pozytywne słowa lub dziękuje za ... Ćwiczenie można powtórzyć kilka razy w zależności od ilości uczniów. Gdy wszyscy uczniowie otrzymają kłębek, nauczyciel wyznacza osoby do opuszczenia i podniesienia ręki z owiniętą wełną. Nauczyciel tłumaczy zależność między jedną osobą z drugą oraz zależność wypowiedzianych do siebie słów, które mogą podnosić lub pociągać w dół czyli zniechęcać. Nauczyciel zadaje pracę domową: zadaniem jest wypowiedzenie pięciu pozytywnych słów (cech) do rodziców i pomodlenie się o nich.

Przykłady w jaki sposób mówimy o sobie samym i jakie są tego konsekwencje:

Na przykład mówi się:

1. Ja chyba zwariuję.
 2. Ja tego nie zniosę.
 3. Ja chyba oszaleję: Przyczyną załamanie nerwowe i psychiczne.
-
1. Zawsze czepia się mnie jakaś zaraza.
 2. Wszyscy w mojej rodzinie na to chorowali i ja też.
 3. Pewnie będę następny: Przyczyną mogą być różne powracające choroby.
-
1. Wróżka przepowiedziała, że mąż mnie opuści.
 2. Jestem pewna, że mąż kiedyś znajdzie sobie inną.
 3. Moi rodzice się rozwiedli, na pewno i mnie to czeka.
 4. Moi rodzice zawsze się kłócili, więc i ja (bo jestem tak nauczony): Brak szczęścia i rozbicie małżeństwa.
-
1. Nie mogę związać końca z końcem, mój ojciec był taki i ja
 2. Nie stać mnie na płacenie dziesięciny.
 3. Nie cierpię tych bogaczy, którzy mają zawsze wszystko: Przyczyną np. stały niedostatek pieniędzy
-
1. Że to zawsze mnie to musi spotkać.
 2. A wiedziałem, że tak się stanie, że mnie zwolnią.
 3. Taka ze mnie niezdara.
 4. Wiedziałem, że mi nie wyjdzie, że się nie uda: Podatność na wypadki.
-
1. Po moim trupie.
 2. Jestem zmęczony życiem.
 3. Po co żyć.
 4. Wolę już umrzeć, niż tak żyć jak teraz: Tradycja samobójstw i tragicznych przedwczesnych zgonów.